

silo. Razburjenost bila je nepopisljiva. Med tem, ko so škofa prenesli v sakristijo in položili na modrac, nabralo se je zunaj mnogo ženstva, katero si je jokaje ruvalo lase. Duhovnik moral je na prižnico, da je ljudstvo nagovoril z nekoliko pomirljivimi besedami, potem zaklenili so cerkev.

Zdravniki izrekli so rane za smrtne, dve krogli so izvlekli, ene pa niso mogli. Preiskalni sodnik mogel je nekoliko zaslišati ranjcega škofa, ki je izrekel, da morilca ne pozna in da za svojo osebo noče nastopiti tožbe zoper njega. Papežev nuncij podelil je škofu sv. sakramente za umirajoče in je telegrafično prosil tudi za papežev blagoslov, ki je tudi došel in poleg katerega je papež izrazil svoj stud nad zločinom.

Mnogo jih misli, da morilec ni zdrave pameti; ne zdavnej naznanil je morilec škofu, da si bo pustil brado rasti. Bolj verjetno pa je, da se je morilec hotel maščevati. Škof Izquierdo bil je bajé zelo strog; spovedovati prepovedal je vsim duhovnikom, o katerih npravnosti ni bil preverjen, drugim duhovnikom prepovedal je prostosti poprej jim dovoljene. Škof bil je privrženec vladajoče dinastije in je bil v tem v nasprotju z nekoliko duhovščino nižje vrste, katera drži z Don Karlosom. Pokojni bil je ud Cortezov in ravno ga je vlada nameravala imenovati za dosmrtnega senatorja.

Ljudstvo hotelo je morilca končati, pa policisti so ga branili. Pred policijskim komisarjem rekel je morilec: „Ni mogoče mojega vedenja uže naprej presoditi. Pred sodnijo izjavil se bom obširno.“

V obče vede se morilec mirno. Govorilo se je, da se je hotel v časnikih ponuditi za vratarja, pa inserata niso hoteli sprejeti, tudi za sakristana se je ponujal, pa brez uspeha. Ko se mu je to pripovedovalo, skušal se zagovarjati, da je hotel samo osvetiti svojo čast, ko so se prošnje njegove odbile.

Na vsak način je prikazen takega zločina, izvršenega po sprideni osebi, spadajoči v vrsto katoliške duhovščine, in zločina obrnjenega proti prevzvišeni osebi duhovništva, v trenutku, ko služi svojemu poklicu, taka, da se od nje z žalostjo in gnjusom obrača vsak kristijan — vsak pošten človek.

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. — Velika noč. Med največje praznike krščanstva se po pravici štejejo prazniki ustajenja Kristusovega. Po 40dnevem postu in še posebej po praznovanju Velikega tedna nastopi veličastna Velika noč z blagoslovljenjem ognja, kruha in mesa, z veličastnimi sprevodi od smrti ustalega Izveličarja iz božjega groba ven po prosti naravi in nazaj do krasno okinčanih veličastnih altarjev.

Z velikonočnimi prazniki vred ustaja tudi narava k novemu življenju. Posamezni človek poprijema se novo okrepcan rednega dela; kar velja o posamičnih, velja tudi za cele narode.

Tudi mi Slovenci ohrabrimo se k složenemu, odločnejšemu delovanju. Kakor daleč mili naš jezik sega, zberimo in složimo vse svoje moči, da enako na narodnem, duševnem polji, kakor na polji obrtnijstva, trgovinstva in poljedelstva mi Slovenci prekosimo druge sosedne nam narode. — Oprti na lastno moč, na podporo prijateljev in pravičnost sodržavljanov svojih poprimimo se tudi mi novega dela, dela za prihodnost, posebno za čase večjih nasprotij.

Sedaj moramo se pripravljati na odgovor, ako nam zgodovina stavi vprašanje: jeli imamo moč, tudi

dejansko braniti svoj naroden obstanek, jeli imamo moč, braniti obstanek skupne avstrijske domovine?

Ob času miru nikar ne tratimo svojih moči pri pravdah za malenkosti, temuč vsi brusimo uma svitile meče, vsi delajmo za duh in kruh svojega naroda, potem bo tudi ob času nevarnosti naš narod zgodovini krepkim glasom odgovoril: Na Slovenskem dom je moj!

— Gospod baron Karol Wurzbach odložil je zaradi daljnega bolehanja predsedništvo kmetijske družbe. Namestuje ga sedaj in uže delj časa gospod podpredsednik Jos. Fr. Sevnik; prihodnji občni zbor pa bo imel izvoliti novega predsednika.

— Matični občni zbor zboruje danes popoldne v čitalnični dvorani. Ker je čas za občni zbor zelo ugodno izbran, nadejati se je obilne vdeležbe v korist našega znanstvenega zavoda, v katerem naj bi se družile vse slovenske duševne sile.

— Šentjakobska cerkev v Ljubljani zaprla se je velikonočni ponedeljek popoldne za občinstvo, ker se ima znotraj vsa prenoviti izrekoma okinčati z lepimi slikami. Otvoriti se ima zopet letos o vseh Svetih. — Med tem bo farna služba Božja v Št. Florijanski cerkvi.

— Zdravje državnega poslanca B. Raiča se ni še zboljšalo. Zadnje dni govorilo se je, da ga nameravajo prepeljati v ljubljansko bolnico, pa, kakor čujemo, se je bolezen v toliko na slabeje obrnila, da zdravniki niso dopustili prepeljavanja. *Je že v Ljubljani — kar ich schon!*

— Vreme med velikonočnimi prazniki bilo je krasno, cerkvene svečanosti lepo-veličastne. Češnje in drugo zgodnjo sadno drevje se je razcvetelo.

— Umrli je velikonočno nedeljo gospod E. pl. Mataschek, umirovljen c. k. nadsodnijski svetovalec, v 82. letu svoje starosti. Velikonočno soboto pa je umrla soproga c. k. predsednika okrožne sodnije baronjica Julijana Codelli, rojena baronjica Schweigerjeva, nagloma v starosti 71 let.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Spreveda vstajenja na cesarskem dvoru vdeležil se je cesar z nadvojvodi v Beču navzočimi. — Vojni minister Bylandt dobil je odpust 6 tednov zaradi bolehnosti, in se je podal v toplice Vöslau, pri Dunaji. — Naučnemu ministru Gauču podelil je cesar dostojanstvo tajnega svetovalca. Uradna „Wiener Zeitung“ razglašala spomladni advancement pri vojaštvu. — Tudi pri diplomatičnem zastopništvu našem izvršile so pomenljive spremembe. Grof Karoly, poslanik naš v Londonu, popusti to mesto, na njegovo mesto pride baron Calice, do sedaj poslanik v Carigradu; dosedajni avstrijski zastopnik v Bukareštu pride za poslanika v Carigrad, na njegovo mesto pride grof Khevenhüller iz Belega grada, v Beligrad pa baron Kozjek, do sedaj naš zastopnik v Teheranu. — Za državni zbor pripravljen je načrt novega carinskega zakona po dogovoru z Ogrsko. Tudi drugi predlogi o pogodbi z Ogrsko predloženi bodo dne 5. maja zbornici poslancev, toda dognati se ima to spomlad v državnem zboru samo carinska postava, o vsih drugih predlogih vlada nima nade, da bi se že sedajno spomlad rešili v dotičnih zborničnih odsekih.

Priloga uradne „Wien. Ztg.“ naznanja, da bode dne 29. aprila cesar v Budapeštu dajal splošne avdijence.